

A 2005-ik évi Útmutató márciusi igéje:

Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között. (Lk 24,46-47)

Meditáció

Gyertyaláng a szélben

Fújnak a böjti szelek, inog a láng. Gyakrabban az orkánszerű szellőzések, ritka a langyos szellő simogatása, szélcsendes idő pedig nem volt már emberemlékezet óta. Kínzóak a szelek – megpróbálnak, igyekeznek kioltani minden lángot, tüzet, lelkesedést, hitet és reményt. Kínzóak a szelek - elbizonytalanítanak, kérdéssé teszik a melegség fontosságát, a viasz-fogyatkozás áldozatát, a gyertyaláng-élet küldetését, a harc és küzdelem értelmét. Kínzóak a szelek – körülfojnak, átjárják minden porcikánk, rabságukban tartanak, iránymódosításra, megalkuvásra kényszerítenek, gubbasztásunkból nem engednek felegyenesedni, gátolják a kibontakozást, a nagylángú lobogást. Kínzóak a szelek, egyenlőtlen a küzdelem, az erősebb pedig – mint általános tapasztalatunk is bizonyíthatja – gögös, öntelt, cinikus és kegyetlen. Kegyetlenül játékosak a szelek - először csak kóstolgatják a lángot, könnyű kis játékba viszik, nem mutatják ki valódi erejük, a láng elhiszi, hogy uralja a helyzetet. Amikor észbe kap, akkor már késő, a szelek kíméletlenek. Az élet farkas-törvényei vezérlik őket, ahol a gyenge és elesett nem kap segítséget, a hibát ejtő nem kap újabb lehetőséget, a lemaradó elveszett.

A gyertyának égnie kell, ez alap, ez egy felettünk álló rend szabálya, bár manapság ezt is sokan megkérdőjelezzik. Miért is kell a gyertyának égnie? Hiszen eloltható, elég, ha csak egy kicsit elhagyja magát és gyertya-léte máris továtűnt. Vannak gyertyák, kik ezt teszik; meg se próbálják a szélben égést, hamar feladják a küzdelmet. Az esélytelenség biztos tudata, a farkas-törvények mindennapi megtapasztalása kiolt bennük minden próbálkozást. Maguk nem becsülte kemény viaszuk hideg-terméketlenül megmarad. Vannak gyertyák, kik kiszolgáltatják magukat a szeleknek. Nem látják értelmét a küzdelemnek, behódolnak az erősebb hatalomnak és tőle várják boldogulásuk, sorsuk könnyebbé fordulását. Nagy ára van a látszólag könnyű, hol lobogó, hol gyötrődő meghasonlott sorsnak: a gyertya viaszát csöppig kisírja, de nem melegít. Vannak gyertyák, kik harcolnak a szelek ellen. Csak úgy, egy közelebről nem is ismert, de mélyen beléjük ivódott ősi rend

megszokásából vagy lázas-görcsös, dühös-agresszív igyekezettel. Veszélyes a dühös-agresszív harcoló. A szelekkel nem bír, azok nála erősebbek, hát gyertya-társai ellen fordul. Elítéli és ostromozza terméketlenségük, elvtelenségük, behódolásuk, saját harcait egekig magasztatja, és irigykedik a melegséget árasztókra. Mert vannak olyan gyertyák is, kiknek melegségük van. Lángjuk lobog, fényt ad, melegséget áraszt, kialudt gyertyáknak ismét lángot adnak, gyötrődő lobogások szenvedését enyhítik. Honnan van mindegyik erejük?! Hát ők sem lehetnek erősebbek a szeleknél! Ők talán a speciális kanócból készült boldogabbak, a szelektől megkímélt kiválasztottak?! Sorsuk nem ezt igazolja – szelek hajlították, gyakran ki is oltották lángjuk, harcokkal, szenvedésekkel és megalkuvásokkal teli életük. A lobogás nem tőlük van! Van, aki hatalmasabb a szeleknél, gátat szab gátlástalan rombolásuknak. Magát állítja helyettünk a szelek kereszttüzebe, megtartó szeretete teszi egyedül lehetővé gyertyalétünk lobogását, a melegség közvetítését.

„Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék! A kísértések, amelyek eddig értek benneteket, nem haladták meg az emberi erőt, az Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni.” (1Kor 10,12-13)

Kínzóan fújnak a kegyetlen szelek. Nem tudunk kilépni világukból, de van reménységünk. Valaki látja gyertyalétünk

elesettségét, kísértő szeleknek kiszolgáltatottságát, önmagában

reménytelenségét. Valaki életünk gyertyája felé emeli óvóvédő tenyerét. Valaki melegséggel és a melegség továbbadásának lehetőségével ajándékozza meg életünk. Valaki reményt, hitet és erőt ad a szelek elleni küzdelemhez, a gyötrődő lobogás értelméhez. Valaki a szelek rabságában szenvedő életnek szabadulást készít. Valaki eljön és meghirdeti nekünk: Immanuel - Velünk az Isten!

Gáll Gregor munkája

Gyülekezeti hírek:

2005. március 6.
Lindengasse, 16:00 óra

**Böjti úrvacsorai istentisztelet Ittész János püspök úrral
és Solymár Mónikával**

2005. április 3.
Lindengasse, 16:00 óra

Istentisztelet Solymár Mónikával

----- **A következő újságcsomagolás előreláthatólag március 17-én lesz.** -----

BPT rendezvények - Bécs 6., Capistangasse 2/15:

2005. március 6. 17:30 óra *Mészöly Dezső professzor előadása Erzsébet (Sissi) magyar királynőről*

Előzetes:

2005. április 3. 17:30 óra *Szabó T. Anna József Attila-díjas költőnő irodalmi estje*

Könnyebben elérhető a lelkeszi hivatal!

Lelkészünk, illetve a presbitérium tagjai telefonügyeletet tartanak. Minden kérdésben forduljanak bizalommal hozzájuk a következő telefonszámon:

Auszbriából: 0650 - 58 777 12

Külföldről: 0043 - 650 - 58 777 12

GYÜLEKEZETI

- 2004 dec. 5. Ünnepeles körülmények között Mag. Herwig Sturm és D. Szebik Imre püspökök beiktatták a gyülekezet megválasztott presbitériumát.
2004. dec. 14. A gyülekezet és a BPT közös szervezésében ünnepeltük a hagyományos "Ádvent a könyvtárban" alkalmat. A rendezvény fényét emelte D. Szebik Imre és felesége, Marika asszony szolgálata. Az egybegyűlteket ismét elvarázsolták Joó Imola ifjú zeneművész tanítványai.
- 2005 jan. 16. A presbitérium ellátogatott a Szigeti magyar evangélikus gyülekezet istentiszteletére és sirjánál Berndorfban megemlékezett Galavics Sándor lelkeszről, aki évtizedekig segítette a gyülekezet munkáját, és aki halála előtt rövid ideig gyülekezetünk lelkesze volt.
- 2005 jan.15. és 19. Ismétlésben mutatta be a DUNA TV a gyülekezetről és a BPT-ről forgatott 25 perces filmjét.
- 2005 jan. 23. Az ökumenikus imahét házigazdája ebben az évben a katolikus gyülekezet volt. Gyülekezetünk számos tagja részt vett az emlékezetes alkalmon.
- 2005 jan. 24. Ülést tartott a presbitérium. Az aktuális intéznivalók megbeszélését követően jegyzőkönyvi köszönetét fejezte ki a presbitérium:
- Kászoni Zoltánnak a *Másokért Együtt* újság színvonalas szerkesztéséért
 - Solymár Mónikának az újságban közölt elsőoldali írásaiért
 - A december 5-i és 14-i rendezvények szervezéséért és a büféért, valamennyi közreműködőnek és segítőnek.

Megemlékező áhitat Dr. Frenkl Róberttel

2004. november 28-án a Bornemisza Péter Társaság és a Magyar Evangélikus Gyülekezet közös rendezvényen emlékezett meg Szépfalusi Istvánról - halálának negyedik évfordulóján, és az egy éve elhunyt Szépfalusi Mártáról.

A megemlékező áhitatot Dr. Frenkl Róbert, a magyarországi evangélikus egyház országos felügyelője tartotta, aki feleségével együtt látogatott el a Capistran-gasseba.

Dr. Frenkl Róbert a következő sorokat írta a BPT emlékkönyvébe:

Megkapóan jelentős érdeklődés mellett Mártára és Pistára emlékezve nem restellem a könnyeimet.

Birák 10-15 szolgált az ádventi áhitat alapjául épper négy évvel Pista eltávozása után.

Minden jó ügyet jellemez, hogy van folytatása, ennek is, gyülekezetben és Bornemisza Társaságban egyaránt. Örülök, hogy tehettem ezért, örülök, hogy értékes, feladatra kész emberekkel lehettem együtt.

Negyvennégy évvel ezelőtt jártam először ebben a lakásban. Sok sikert kívánok a következő negyvennégy évhez. "Mikor elhagytak, mikor a lelkem roskadozva vittem, csöndesen és váratlanul átölelt az Isten." Ady Endre soraival köszöntöttem az ádventi gyülekezetet.

Bécs 2004. 11. 28

Dr. Frenkl Robert
Frenkl Szilvia

KRÓNIKA

A presbitérium ülésének legfontosabb napirendi pontja a lelkészi munkakör kérdése volt. A presbitérium tagjai gondos tájékozódást és megbeszélést követően egyhangúlag megerősítették 2004 november 22.-i ülésükön hozott határozatukat, melynek értelmében Solymár Mónikát igyekeznek további szolgálatra megnyerni a gyülekezet számára.

Ezt követően látogatta meg január 24-én a presbitérium ülését Mag. Herwig Sturm püspök úr, aki elégedetten áttekintette a presbitérium eddigi munkáját, majd bejelentette, hogy az Oberkirchenrat támogatja és anyagilag fedezi a gyülekezet és a presbitérium szándékát a lelkész-kérdésben. - *Nagy jelentőségű előrelépés ez a gyülekezet életében - és mindez egy szinte misztikus évforduló napján.*

Végezetül a presbitérium kérésére Sturm püspök úr áhitatban emlékezett meg a pontosan ezen a napon egy éve minket elhagyó és az Úrhoz távozó Szépfalusi-Wanner Mártáról.

Felvételünk az ökumenikus istentiszteleten készült

Joó Imola:

Balassi-est a Pázmáneumban

Szép élményben volt részük azoknak a látogatóknak, akik egy hideg téli estében, a szigorúan lezárt, elszántan védett idegen követség katonái és rendőrei mellett a vendégvárón meleg és otthonos Pázmáneum előadótermébe igyekeztek. A háziúr mellett az est művészei, Kunz László operaénekes és Békési-Martón Csaba, a lant és a koboz mestere fogadták a januári hidegtől átjárt érkezőket, akik mintegy bemelegítésül egy pohárka jófajta itallal álldogáltak beszélgetve, ismerkedve. Még olyan váratlan találkozás is akadt a kellemes „előszobázás“ eme perceiben, amely évtizedek mély árkat átugorva itt folytatódott zökkenés nélkül, mintha csak egy-két hét múlt volna el a legutóbbi eszmecsere óta.

Ezután megkezdődött egy még messzebbre visszanyúló utazás, évszázadok alagútján át megérkeztünk Balassi Bálint közelébe, a végvárakba, "...azhol kikeletkor az sok szép madár szól, hol ember ugyan él". Lelki szemeink előtt megjelent Júlia, a szép leány, hallottuk epedő szerelmese csalogató és bús énekét, a harcba induló vitéz kardcsörtetését, szívet szorító búcsújának bánatos hangjait, heves érzelmeinek kirobbanó kitörését. Mindezt körülölelte a lant vagy a koboz együttérző hullámozása, sőt, megcsodálhattuk Békési-Martón Csaba művészetét önállóan előadott művek tolmácsolásában is.

Kunz László mély basszusa betöltötte - és túlszárnyalta - a termet és azt a nagyon is jogos kérdést vetette föl nem egy hallgatóban: vajon miért nem próbálunk ennek a melegen zengő, nagy horderejű hangnak sokkal nagyobb, művészetének még megfelelőbb teret biztosítani?

S ha már a kérdéseknél tartunk, hadd legyen kíváncsi arra, hogy mikor köszönhetjük a két nagyszerű művészt a Bornemisza Péter-Társaság termeiben? Már csak azért is érdemes ezen elgondolkozni, mivelhogy alig-alig láttunk "bornemiszást" ezen az esten - talán az azt megelőző hír járt kissé fáradt lábakon...?

...Balassi Bálint letette a lantot. Többszörös ráadás után elhallgatott az ének- és muzsikaszó. Megint a miénk lett a 21. század, illetve mi kerültünk vissza annak karmaiba, minden határra fittyet hányó, valóban határ-talan fenyegetettségével. Bizony, se jobbra, se balra nem néztem, hanem csak előre, amikor a vendégszerető falak közül kiléptem a hideg, csillagos éjszakába, hogy régi és még régebbi, újonnan felfedezett barátaim körében megünnepeljük ezt a szép estét. - Hálás köszönet a katolikus magyar értelmiségi mozgalom Pax Romana egyesületének, mely a Bornemisza Társasággal karöltve elősegítette annak létrejöttét!

Beszámoló a Bornemisza Péter

Vegyes érzésekkel gondolok vissza az elmúlt esztendőre. Január 24-én már egy éve, hogy Szépfalusi Márta is eltávozott közülünk. Nehéz volt megbírkózni a fájdalommal, a tudattal, hogy már nem nyit ajtót, ha becsengetünk, a telefon nem válaszol. Kedves, megértő, mindenre figyelő személye nem pótolható.

Sokan kérdezték: hogyan tovább? És egyáltalán, lesz-e tovább? A 2004 március 6-án összegyűlt közgyűlés megválasztotta az új vezetőséget, amelynek tagjai már az első percekben szembesültek a megsokasodott feladatokkal. A BPT további műsortervének a kidolgozása, az előadások megszervezése és lebonyolítása mellett biztosítani kellett az anyagi hátteret is a lakás fenntartására, gondozására.

Lászlóffy Aladár leveléből idézek, amelyet a BPT-hez írt 2004. február 20-án: "A Bornemiszáról akár az is elmondható volna, hogy teljesítette feladatát. A szabad világ legkeletibb pályaúdvareként szervezte a cenzúra nyomorítása alatt is exportképes magyar kultúra lélegzetét, a szabad világgal való találkozásokat. Mennyiségileg is nagy volt ez a szolgálat, és értékteremtésben is gazdag ez a vám. Csupán ennek kezelése, ápolása már iszonyú felelősséget feltételez." Ezt a felelősséget érezte át talán mindenki, aki Szépfalusi Márta halála után felvállalta a továbbfolytatásban való részvételét.

Kiemelten szeretnék köszönetet mondani mindazon barátainknak, ismerősöknek, akik önzetlenül, fáradságot és időt nem sajnálva segítettek, munkájukkal, tanácsaikkal erősítettek, mert az ő hozzáállásuk nélkül sokkal kevesebbet valósíthattunk volna meg.

Megszakítás nélkül, folyamatosan jelent meg továbbra is a *Másokért együtt* című újság (közös az evangélikus gyülekezettel), amelynek szerkesztését Kászoni Zoltán önként vállalta el. Rövid idő alatt elkészült a BPT internetes honlapja is, ahol minden újságszám olvasható és letölthető, információk a BPT és a MEGY múltjáról, jelenéről. A Fórumon keresztül hozzá lehet szólni a rendezvényekhez, az újsághoz és több más, valamennyiünket foglalkoztató témához.

BPT előadásaink 2004-ben:

február 1. - **Sebestyén Péter** rk. plébános, (Erdőszentgyörgy) Könyvbemutató Készenléthben címen, Bécsben, és körúton Linzben, Salzburgban, Klagenfurtban.

február 23. - **Dr. Festetics Antal** előadása és filmbemutató "Lóerő" címen. Közös rendezvény a Collegium- Hungaricummal.

március 7. - A februári újságban meghírdetett megemlékezést Szépfalusi Mártára az Antal házaspár nem tartotta meg, ehelyett **Dr. Bartók Miklós**, a BPT elnöke rögtönzött egy előadást: Flow. Lelki áramlatok az emberi tudatban. Csikszentmihályi Mihály kutatásainak ismertetése.

Társaság 2004 évi tevékenységéről

- április 4.** - Előadónk **Dr. Egyed Emese**, a kolozsvári Babes-Bolyai Egyetem magyar irodalomtörténetkarának tanszékvezetője. Nagy érdeklődéssel kísért előadást tartott a bécsi testőrírókról. Az előadónót bemutatta Bíró Annamária (Kolozsvár)
- április 17.** - "A vérző lilium" - Dely Mária balladája a Csutora Néptáncegyüttes közreműködésével, Gülch Csaba (Enese) átdolgozásában. Közös rendezvény a Collegium-Hungaricummal.
- május 2.** - Előadónk **Dr. Deréky Pál**, a Bécsi Egyetem Finno-Ugrisztikai Intézetének magyar irodalomtörténet-professzora. Gondolatok hangzottak el a BPT kulturális munkájának és programjának folytatásáról. Kiss-Pista Levente (a Grazi zenefőiskola diákja) hegedült.
- május 29.** - Előadónk **Dr. Horváth Andor**, a kolozsvári Babes-Bolyai Egyetem Magyar Irodalom Tanszékének előadótanára. Irodalmi estjének címe: Könnyed irodalmi séta a 20. századi magyar költészetben.
- június 6.** - Beszélgetés Bécsi magyar képzőművészekkel címen **Bújdosó Alpár** mutatta be a következő művészeket, akiknek munkáiból filmösszeállítást is láthattunk **Tubák Csaba** közreműködésével: **Bortnyik Tubák Éva, Csutak Magdolna, Sárközi Pusztai Éva, Szabó Nóra.**

A nyári hónapok a lakás felújításával, rendbetételével teltek el. Miután a család hagyatéka rendeződött, elkezdődhetett a lakás felújítása, az új helyzetnek leginkább megfelelő átrendezése. Dr. Bartók Miklós, a BPT elnöke, megszervezte a szobák kifestését, az előadóterem, az iroda, a vendégszoba, a könyvtár célszerű kialakítását. Nagy, megfeszítő munka volt, a szakemberek mellett többen hozzájárultak - a lehetőségükhöz mérten - a lakás mihamarabbi rendbehozatalához. Köszönet érte!

- október 3.** - **Kányádi Sándor** - est. Közös rendezvény a bécsi Európa-Clubbal, az Erdélyi Magyarok Ausztriai Egyesületével, valamint a bécsi magyar református és evangélikus gyülekezettel.
- november 7.** - Előadónk: **Jókai Anna** író (Budapest). A nagy érdeklődést kiváltó előadás után értesültünk, hogy az író kaptam meg a Prima Primissima-díjnak a közönségdíját. Gratulálunk!
- november 28.** - Megemlékezés Szépfalusi Istvánra és Mártára. **Dr. Frenkl Róbert** áhítatát kegyelettel hallgatták a nagy létszámban összegyűlt barátok, ismerősök.
- december 14.** - Ádvent a könyvtárban. Ádventi gondolatait **D. Szebik Imre** evangélikus püspök fogalmazta meg. Ezt követően **Joó Imola**, a Bécsi Zeneművészeti Egyetem professzorának rendezésében, tanítványai: **Nicol Henter** és **Cséfalvai Dániel** zenei műsorában gyönyörködhettünk.

Babos Magda
A BPT titkára

<p>Absender: P.b.b. Ungarisch-Evangelische Gemeinde AB in Österreich A-1060 Wien, Capistrang, 2/15</p> <p>Gefördert aus Mitteln der Volksgruppenförderung.</p> <p>Erscheinungsort: Wien Verlagspostamt: 1060 Wien Zul.Nr.: GZ 02Z031072</p>	<p>«NAME1» «NAME2» «TITL» «PLZ» «ADR1» «ADR2» «ADR3» «LAND»</p>
--	---

Medieninhaber und Herausgeber: Ungarisch-Evangelische Gemeinde A.B. in Österreich in Zusammenarbeit mit dem Bildungswerk „Péter Bornemisza Gesellschaft“. Alle: A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15. Tel.: +43/1/5877712. Fax: +43/1/58777124. E-mail: zoltan_ka@yahoo.com. Bankverbindung: Creditanstalt Bankverein, A-1011 Wien, Schottengasse 6. B LZ 11000. Konto Nr. 0029-04191/00. IBAN: AT70110000290419100; SWIFT (BIC): BKAUATWW

Alig hihető: Csoóri Sándor 75 éves

Amióta a világ világ, tudjuk, de Petőfi Sándor még a költészet íratlan törvénytárába is beiktatta, hogy „Ha nem tudsz mást, mint eldalolni / saját fájdalommal s örömed: / nincs rád szüksége a világnak, / ezért a szent fát félretedd.”.

Csoóri Sándor nem fogott könnyelműen a húrok pengetéséhez. Fél

évszázada a viták és eszmeccserék keresztútjában él. Ösztönösen alkalmazkodott egész életpályája során a Petőfi állította mércéhez. Elődeitől – Balassi Bálinttól Ady Endrén, József Attilán keresztül Németh Lászlóig, Illyés Gyuláig – a magyar nemzet sorsáért és jövőjéért való felelősségvállalást örökölte, mindent megtett és megtesz azért, hogy a szellem napvilága ragyogjon be minden ház ablakán. Költőként, prózairóként, szociográfusként, esszéíróként, filmíróként, politikusként, szerkesztőként egyaránt nagy és kockázatos munkát vállalt magára. Előadásaiból, verseiből, írásaiból a bartóki igazmondás kényszere süt. – „De én már régóta megfoghatatlan, / mozgó tűz vagyok, barátaim, / mozgó akarat, függetlenedő remény / s jóváhagyásom nélkül / engem nem lehet többé fölládozni” – írja a Világ emlékművei című versében. Tudta és tudja, hogy a féligazság egyúttal félig hazugság is. A nép zászlaját soha el nem hajította, pedig a hatvanas évektől a rendszerváltásig minden léptét titkos ügynökök egész serege kísérte figyelemmel. A legzordabb önkényuralom idején is hallatta hangját a kisebbségi sorsban szenvedő testvéreink mellett s szembenézett a nemzetet foglalkoztató legfontosabb kérdésekkel – ezért nemegyszer szilenciumra ítélték. A mindenséget átfogó, tilalomtáblákat nem ismerő költészetében felfedezhetjük a korunkbeli stílusirányzatok ágai mellett a népköltészet hatását, a népdalainkban rejlő szürrealizmus hangvételt.

Az évek során a Bornemisza Társaság gyakori vendége volt. Talán a legemlékezetesebb találkozás sokunk számára a Lindengasse-i templomban tartott előadása 1989. január 22-én. Ekkortájt a hivatalos Magyarország nem tekintette a nemzet alkotóelemének sem a kisebbségben, sem a nyugaton élő magyarokat. Csoóri megerősítette hitünket,

hogy bármely pontján élünk is a világnak, a nemzet részei vagyunk. Beszélt az otthon „tabu”-nak számító témáról, a többpártrendszeren alapuló demokráciáról. Töretlenül hitt a nyilvánosság erejében. Keményen bírálta a kommunista párttal egybefonódott kormányt. A recskiek, a kitelepítettek rehabilitálása mellett felvetette a magyar paraszt rehabilitálásának szükségességét. A lengyel gyárak és utcák erejével állította párhuzamba a magyar nyelv kihívó erejét a pártállam történelmi és nemzeti hiteltelenségével szemben. Reménykedett abban, hogy a magunk szabadságának fokozatos növelésével a nemzetét is növeszthetjük. Erő és erkölcs teremtette egység szükségességéről, szellemi-lelki összpontosításról beszélt. Szinte látnokként előre vetítette, hogy új politikusok új nyelvezettel fognak föllépni, akiket a helyzet tesz majd nagygyá. Bár igaza lett volna abban, hogy a nép a határon kívül élő magyarság ügyében jobban értékel, mint vezetői. Keserűen tapasztalhatja velünk együtt, hogy a többség napjainkban is gyakran a hamis prófétákat követi. Lelkünkre kötötte, hogy a kultúrát menteni kell, ha másként nem, hát emigrációval. Őriznünk kell apáink ízlését, szellemét, képviselnünk kell a nemzetet ott, ahol vagyunk. Hiszen a nemzet mi vagyunk. – Előadását követően mindnyájan az alagsorba mentünk. Nem eszem-izsomra, mint manapság, hanem leültünk félkörbe s hajnalig fűjtük a népdalokat. Csillagom, révészem, vígy által a Dunán – Elmegyek, elmegyek – Elindultam szép hazámból – Madárka, madárka – Erdők, völgyek, szűk ligetek – Megrakják a tüzet – Éva szívem Éva – Béreslegény, jól megrakd a szekered – Hol jártál az éjjel, cinegemadár – A citrusfa levelestől-ághostól – Felülről fúj az őszi szél – Nem vagyok én senkinek sem adósa – Kincsem komámasszony – Kozsváros olyan város – A csitári hegyek alatt – Csillagok, csillagok... Emlékeztek? Befejezésül körbe álltunk s Szépfalusi Pista vezetésével egymás kezét fogva – felekezeti hovatarozástól függetlenül – rázendítettünk: Tebened bíztunk elejétől fogva... A fülem örzi Csoóri Sándor telt hangjának színét, markom meg keze szorítását. A február 3-án 75. születésnapját ünneplő költő „lehetett volna léha szökevény”, „szemfüles világ-tanú”, de ő – akarva-akaratlanul – a nemzet élő lelkiismerete lett. – A magyarság szellemiségének fönmaradásán való szerteágazó tevékenységében követhetjük, mint Mózes a lángoszlopot. Isten áldását kérjük eddigi és jövőbeli munkásságára.